Obsah

Kapitola 1

Úvod

1.1 Sylaby a literatúra

1.2 Základné označenia

Kapitola 2

Mno«iny a zobrazenia

2.1 Dôkazy

2.1.1 Základné typy dôkazov

Tvrdenie 2.1.1. *Nech n je celé číslo. Potom zvyok čísla n^2 po delení 4 je 0 alebo 1. Pritom ak n je párne, tak n^2 je deliteľné 4 a ak n je nepárne tak n^2 má zvyok 1.*

Tvrdenie 2.1.2. *Ak pre celé čísla a, b, c platí rovnos˛ $a^2 + b^2 = c^2$, tak aspoň jedno z čísel a, b je párne.*

Tvrdenie 2.1.3. *Nech n je prirodzené číslo. Ak n^2 je deliteľné tyrmi, tak n je párne.*

2.1.2 Matematická indukcia

2.1.3 Drobné rady ako dokazova˛

2.1.4 Výroky, logické spojky, tautológie

Definícia 2.1.4. *Negáciou* výroku P rozumieme výrok „neplatí P“. Označujeme ju $\neg P$.

Pre dva výroky P a Q nazývame ich *konjunkciou* výrok „P a Q“, označujeme $P \wedge Q$.

Disjunkcia je výrok „P alebo Q“, označujeme $P \vee Q$.

Pod *implikáciou* rozumieme výrok „ak platí P, tak platí Q“, označujeme $P \Rightarrow Q$.

Ekvivalencia výrokov P a Q je výrok „P platí práve vtedy, keď platí Q“, označujeme $P \Leftrightarrow Q$.

2.1.5 Negácia výrokov s kvantifikátormi

2.2 Mno«iny a zobrazenia

2.2.1 Mno«iny

Definícia 2.2.1. Vz˛ah by˛ prvok mno«iny zapisujeme ako $x \in A$, čítame „x patrí A.“

Hovoríme, «e mno«iny A a B sa *rovnajú* (označujeme $A = B$), ak platí

$$(x \in A) \qquad \Leftrightarrow \qquad (x \in B)$$

pre žubovožný prvok x.

Mno«iny, ktorá nemá nijaké prvky nazývame *prázdna mno«ina* a označujeme $\emptyset$.

Definícia 2.2.2. Hovoríme, «e A je *podmno«inou* B, ak ka«dý prvok mno«iny A patrí aj do B, označujeme $A \subseteq B$. Inak povedané, $A \subseteq B$ ak pre ka«dé x platí

$$(x \in A) \qquad \Rightarrow \qquad (x \in B).$$

Vz¸ah mno«ín A a B, pre ktoré platí $A \subseteq B$ sa tie« zvykne nazýva¸ *inklúzia.*

Definícia 2.2.3. *Zjednotenie* dvoch mno«ín A a B je mno«ina

$$A \cup B = \{x; x \in A \vee x \in B\}.$$

Prienik dvoch mno«ín A a B je mno«ina

$$A \cap B = \{x \in A; x \in B\}.$$

Rozdiel dvoch mno«ín A a B je mno«ina

$$A \setminus B = \{x \in A; x \notin B\}$$

Definícia 2.2.4. Ak A, B sú mno«iny, tak ich *karteziánsky súčin* je mno«ina vetkých usporiadaných dvojíc (a, b) takých, «e $a \in A$ a $b \in B$. Označujeme ho

$$A \times B = \{(a, b); a \in A, b \in B\}.$$

2.2.2 Zobrazenia

Definícia 2.2.5. *Zobrazenie* $f\colon X \to Y$ z mno«iny X do mno«iny Y je podmno«ina f mno«iny $X \times Y$ taká, «e ku ka«dému $x \in X$ existuje práve jedno $y \in Y$ s vlastnos¸ou $(x, y) \in f$.

Mno«inu X budeme tie« nazýva¸ *definičný obor* zobrazenia f a mno«ina Y je *obor hodnôt* zobrazenia f.

Namiesto zápisu $(x, y) \in f$ budeme pou«íva¸ zápis $y = f(x)$.

Definícia 2.2.6. Hovoríme, «e dve zobrazenia $f\colon X \to Y$ a $g\colon Z \to W$ sa *rovnajú,* ak $X = Z$, $Y = W$ a $f(x) = g(x)$ pre ka«dé $x \in X$. (Inými slovami, ak sa rovnajú ich definičné obory, obory hodnôt a obe zobrazenia nadobúdajú v ka«dom bode rovnakú hodnotu.) Rovnos¸ zobrazení označujeme $f = g$.

Definícia 2.2.7 (Skladanie zobrazení)**.** Ak $f\colon X \to Y$, $g\colon Y \to Z$ sú zobrazenia, tak *zlo«ením zobrazení f a g* nazývame zobrazenie $g \circ f\colon X \to Z$ také, «e pre ka«dé $x \in X$ platí

$$g \circ f(x) = g(f(x)).$$

Tvrdenie 2.2.8 (Asociatívnos¸ skladania zobrazení)**.** *Nech $f\colon X \to Y$, $g\colon Y \to Z$, $h\colon Z \to W$ sú zobrazenia, potom*

$$(h \circ g) \circ f = h \circ (g \circ f).$$

Definícia 2.2.9. Nech $f\colon X \to Y$ je zobrazenie. Hovoríme, «e f je *injektívne* (*prosté*) *zobrazenie* (alebo tie« injekcia), ak pre vetky $x, y \in X$ také, «e $x \neq y$ platí $f(x) \neq f(y)$.

Hovoríme, «e f je *surjekcia* (*surjektívne zobrazenie, zobrazenie na*), ak pre ka«dé $y \in Y$ existuje také, $x \in X$, «e $f(x) = y$.

Hovoríme, «e f je *bijekcia* (*bijektívne zobrazenie*), ak f je súčasne injekcia aj surjekcia.

Tvrdenie 2.2.10. *Zlo«enie dvoch injekcií je injekcia, zlo«enie dvoch surjekcií je surjekcia, zlo«enie dvoch bijekcií je bijekcia.*

Definícia 2.2.11. Zobrazenie $id_X\colon X \to X$ také, «e $id_X(x) = x$ pre ka«dé $x \in X$ sa nazýva *identické zobrazenie* (*identita*).

Definícia 2.2.12. Nech $f\colon X \to Y$ a $g\colon Y \to X$ sú zobrazenia. Ak platí

$$\begin{aligned} g \circ f &= id_X \\ f \circ g &= id_Y \end{aligned}$$

tak hovoríme, «e zobrazenie g je *inverzné zobrazenie k* f. Inverzné zobrazenie k zobrazeniu f označujeme f^{-1}.

Tvrdenie 2.2.13. *Inverzné zobrazenie k f existuje práve vtedy, keď f je bijekcia.*

Tvrdenie 2.2.14. *Nech $f\colon X \to Y$ a $g\colon Y \to Z$ sú bijekcie. Potom*

$$\begin{aligned} (f^{-1})^{-1} &= f \\ (g \circ f)^{-1} &= f^{-1} \circ g^{-1} \end{aligned}$$

Dôsledok 2.2.15. *Ak f je bijekcia, tak aj f^{-1} je bijekcia.*

2.2.3 Vzor a obraz mno«iny*

Definícia 2.2.16. Nech $f\colon X \to Y$ je zobrazenie, $A \subseteq X$, $B \subseteq Y$. Mno«inu

$$f[A] = \{f(a); a \in A\}$$

nazývame *obrazom* mno«iny A v zobrazení f. Mno«inu

$$f^{-1}(B) = \{x \in X; f(x) \in B\}$$

nazývame *vzorom* mno«iny B v zobrazení f.

2.3 Permutácie

Definícia 2.3.1. Ak M je konečná mno«ina, tak bijekciu $\varphi\colon M \to M$ budeme nazýva˛ *permutáciou* mno«iny M.

Kapitola 3

Grupy a polia

3.1 Binárne operácie

Definícia 3.1.1. *Binárna operácia* $*$ na mno«ine A je zobrazenie z mno«iny $A \times A$ do A.

Namiesto $*(a, b)$ budeme pou«íva¸ označenie $a * b$, tento zápis budeme niekedy skracova¸ ako ab.

Definícia 3.1.2. Nech $*$ je binárna operácia na mno«ine M. Hovoríme, «e $e \in M$ je *žavý neutrálny prvok* operácie $*$, ak pre vetky $m \in M$ platí

$$e * m = m.$$

Podobne, e je *pravý neutrálny prvok,* ak

$$m * e = m$$

pre ka«dé $m \in M$.

Ak e je súčasne žavý aj pravý neutrálny prvok operácie $*$, hovoríme, «e e je *neutrálny prvok.*

Tvrdenie 3.1.3. *Nech $*$ je binárna operácia na mno«ine M. Ak e_1 je jej žavý neutrálny a e_2 je jej pravý neutrálny prvok, tak $e_1 = e_2$.*

peciálne, ak má binárna operácia $*$ na mno«ine M neutrálny prvok, tak tento neutrálny prvok je jediný.

Definícia 3.1.4. Binárna operácia $*$ na mno«ine M je *komutatívna,* ak pre vetky $x, y \in M$ platí

$$x * y = y * x.$$

Definícia 3.1.5. Binárna operácia $*$ na mno«ine M je *asociatívna,* ak pre vetky $x, y, z \in M$ platí

$$(x * y) * z = x * (y * z).$$

Definícia 3.1.6. Nech $*$ je binárna operácia na mno«ine M. Nech $a \in M$ a nech e je neutrálny prvok operácie $*$. Prvok $b \in M$ je *inverzný* k prvku a, ak platí

$$a * b = b * a = e.$$

V prípade, «e platí $a * b = e$, b nazývame *pravý inverzný prvok* k a. Ak $b * a = e$, tak b je *žavý inverzný prvok* k b.

Tvrdenie 3.1.7. *Nech $*$ je asociatívna operácia na mno«ine M a $*$ má neutrálny prvok e. Ak existuje inverzný prvok k a, tak je jednoznačne určený.*

3.1.1 Zoveobecnený asociatívny zákon*

Tvrdenie 3.1.8 (Zoveobecnený asociatívny zákon). *Nech $\cdot$ je asociatívna binárna operácia na mno«ine A. Potom súčin $a_1 * a_2 * \cdots * a_n$ nezávisí od spôsobu uzátvorkovania.*

3.2 Grupy

Definícia 3.2.1. Dvojica $(G, *)$, kde G je mno«ina a $*$ je binárna operácia na G, sa nazýva *grupa,* ak

(i) operácia $*$ je asociatívna,

(ii) operácia $*$ má neutrálny prvok, (neutrálny prvok budeme spravidla označova˛ e)

(iii) ku ka«dému prvku $g \in G$ existuje inverzný prvok vzhžadom na operáciu $*$. (Tento inverzný prvok budeme označova˛ g^{-1}.)

Definícia 3.2.2. Grupa $(G, *)$ sa nazýva *komutatívna,* ak operácia $*$ na G je komutatívna. (Tie« sa pou«íva termín *abelovská grupa.*)

Veta 3.2.3 (Zákony o krátení). *Ak $(G, *)$ je grupa, tak pre žubovožné $a, b, c \in G$ platí*

$$\begin{aligned} a * b = a * c \qquad &\Rightarrow \qquad b = c \\ b * a = c * a \qquad &\Rightarrow \qquad b = c \end{aligned}$$

Veta 3.2.4. *Nech $(G, *)$ je grupa. Potom pre žubovožné $a, b \in G$ platí*

$$\begin{aligned} (a^{-1})^{-1} &= a \\ (a * b)^{-1} &= b^{-1} * a^{-1} \end{aligned}$$

3.3 Polia

Definícia 3.3.1. Nech F je mno«ina, $+$ a $\cdot$ sú binárne operácie na F. Hovoríme, «e trojica $(F, +, \cdot)$ je *pole,* ak

(i) $(F, +)$ je komutatívna grupa, jej neutrálny prvok budeme označova˛ 0;

(ii) $(F \setminus \{0\}, \cdot)$ je komutatívna grupa, jej neutrálny prvok budeme označova˛ 1;

(iii) pre žubovožné $a, b, c \in F$ platí

$$\begin{aligned} a(b + c) &= ab + ac, \\ (a + b)c &= ac + bc. \end{aligned}$$

(Túto vlastnos˛ nazývame *distributívnos˛.*)

Pre inverzný prvok v grupe $(F, +)$ budeme pou«íva˛ označenie $-a$, t.j. pre túto grupu pou«ívame aditívny zápis. Prvok $-a$ nazývame *opačný prvok* k prvku a.

Pre grupu $(F \setminus \{0\}, \cdot)$ budeme pou«íva˛ multiplikatívny zápis, teda inverzný prvok k prvku $a \neq 0$ poža F vzhžadom na operáciu $\cdot$ budeme znači˛ a^{-1}. Ak pou«ijeme termín *inverzný prvok* v súvislosti s požom a nepecifikujeme binárnu operáciu, myslí sa tým práve prvok a^{-1}.

Namiesto $b + (-c)$ budeme pou«íva˛ stručnejí zápis $b - c$.

Definícia 3.3.2. Pole je mno«ina F, na ktorej sú definované 2 binárne operácie $+$ a $\cdot$ spĺňajúce:

(i) pre vetky $a, b, c \in F$ platí $a + (b + c) = (a + b) + c$,

(ii) pre vetky $a, b \in F$ platí $a + b = b + a$,

(iii) existuje prvok $0 \in F$ taký, «e pre ka«dé $a \in F$ sa $a + 0 = a$,

(iv) ku ka«dému $a \in F$ existuje $b \in F$ tak, «e $a + b = 0$,

(v) pre vetky $a, b, c \in F$ platí $a.(b.c) = (a.b).c$,

(vi) pre vetky $a, b \in F$ platí $a.b = b.a$,

(vii) existuje prvok $1 \in F$ taký, «e $1 \neq 0$ a pre ka«dé $a \in F$ sa $a.1 = a$,

(viii) ku ka«dému $a \in F$, $a \neq 0$ existuje $b \in F$ tak, «e $a.b = 1$,

(ix) pre vetky $a, b, c \in F$ sa $a.(b + c) = a.b + a.c$.

Tvrdenie 3.3.3. *Nech $(F, +, \cdot)$ je pole. Potom pre $a, b, c \in F$ platí*

(i) $a.0 = 0$, $0.a = 0$,

(ii) $a.b = b.a$,

(iii) $(-a).b = -a.b$,

(iv) $(-a).(-b) = a.b$,

(v) $a.b = 0 \Rightarrow a = 0 \vee b = 0$,

(vi) $a.b = a.c \wedge a \neq 0 \Rightarrow b = c$,

(vii) $a.a = a \Rightarrow a = 0 \vee a = 1$.

Definícia 3.3.4. Nech $n \in \mathbb{N}$, $n \geq 2$. Mno«inu $\mathbb{Z}_n$ definujeme ako $\mathbb{Z}_n := \{0, 1, \ldots, n-1\}$. (Teda mno«ina $\mathbb{Z}_n$ obsahuje vetky mo«né zvyky po delení číslom n.)

Na mno«ine $\mathbb{Z}_n$ zavedieme operácie $\oplus$ a $\odot$ predpisom

$$a \oplus b = (a + b) \bmod n,$$
$$a \odot b = (ab) \bmod n,$$

kde operácia mod označuje zvyok po delení číslom n (pozri dodatok A).

Definícia 3.3.5. Číslo $n \in \mathbb{N}$, $n > 1$, nazývame *zlo«eným číslom,* ak $n = m.k$ pre nejaké $m, k \in \mathbb{N}$ také, «e $1 < m, k < n$.

Ak $n \in \mathbb{N}$, $n > 1$, nie je zlo«ené, tak ho nazývame *prvočíslo.*

Číslo 1 nepova«ujeme ani za prvočíslo ani za zlo«ené číslo.

Veta 3.3.6. *Ak p je prvočíslo, tak $(\mathbb{Z}_p, \oplus, \odot)$ je pole.*

Definícia 3.3.7. Ak n je celé číslo a a, b sú prvky poža F, tak definujeme $n \times a$ takto:
$0 \times a = 0$,
$(n + 1) \times a = n \times a + a$ (zatiaž sme to indukciou definovali pre prirodzené čísla),
Ak $n > 0$ tak definujeme $(-n) \times a = -(n \times a)$ (tým sme rozírili definíciu aj na záporné čísla).
Podobne definujeme pre $a \neq 0$:
$a^0 = 1$,
$a^{n+1} = a^n.a$,
$a^{-n} = (a^n)^{-1}$ $(n > 0)$.

Kapitola 4

Vektorové priestory

4.1 Vektorový priestor

Definícia 4.1.1. Nech F je pole a $V \neq \emptyset$ je mno«ina. Nech $+$ je binárna operácia na V a ka«dej dvojici $c \in F$, $\vec{\alpha} \in V$ je priradený prvok $c.\vec{\alpha} \in V$, pričom platí pre žubovožné $c, d \in F$ a $\vec{\alpha}, \vec{\beta} \in V$:

(i) $(V, +)$ je komutatívna grupa,

(ii) $c.(\vec{\alpha} + \vec{\beta}) = c.\vec{\alpha} + c.\vec{\beta}$,

(iii) $(c + d).\vec{\alpha} = c.\vec{\alpha} + d.\vec{\alpha}$,

(iv) $(c.d).\vec{\alpha} = c.(d.\vec{\alpha})$,

(v) $1.\vec{\alpha} = \vec{\alpha}$.

Potom hovoríme, «e V je *vektorový priestor* nad požom F.

Veta 4.1.2. *Nech V je vektorový priestor nad požom F, $c \in F$ a $\vec{\alpha} \in V$.*

(a) $0.\vec{\alpha} = \vec{0}$,

(b) $c.\vec{0} = \vec{0}$,

(c) $c.\vec{\alpha} = \vec{0}$ *práve vtedy, keď* $c = 0$ *alebo* $\vec{\alpha} = \vec{0}$,

(d) $(-c).\vec{\alpha} = -c.\vec{\alpha}$.

4.2 Podpriestory

Definícia 4.2.1. Ak V je vektorový priestor nad požom F, $S \neq \emptyset$ a $S \subseteq V$, tak S nazveme *podpriestorom* (alebo tie« *vektorovým podpriestorom*) priestoru V, ak

(i) pre žubovožné $\vec{\alpha}, \vec{\beta} \in S$ platí $\vec{\alpha} + \vec{\beta} \in S$,

(ii) pre žubovožné $\vec{\alpha} \in S$ a $c \in F$ platí $c.\vec{\alpha} \in S$.

Tvrdenie 4.2.2 (Kritérium vektorového podpriestoru)**.** *Nech V je vektorový priestor nad požom F a $S \subseteq V$, $S \neq \emptyset$. Potom S je podpriestor V práve vtedy, keď pre žubovožné $c, d \in F$ a $\vec{\alpha}, \vec{\beta} \in V$ platí*

$$\vec{\alpha}, \vec{\beta} \in S \qquad \Rightarrow \qquad c\vec{\alpha} + d\vec{\beta} \in S. \tag{4.1}$$

Veta 4.2.3. *Ak S a T sú podpriestory vektorového priestoru V, tak aj $S \cap T$ je podpriestor V.*

Dôsledok 4.2.4. *Nech $n \in \mathbb{N}$. Ak $S_1, S_2, \dots, S_n$ sú podpriestory priestoru V, tak aj $\bigcap_{i=1}^{n} S_i$ je podpriestor priestoru V.*

Veta 4.2.5. *Nech I je žubovožná mno«ina a S_i je podpriestor priestoru V pre ka«dé $i \in I$. Potom aj $\bigcap_{i \in I} S_i$ je podpriestor priestoru V.*

4.3 Lineárna kombinácia, lineárna nezávislos¸

4.3.1 Lineárna kombinácia a lineárny obal

Definícia 4.3.1. Nech V je vektorový priestor nad požom F. Hovoríme, «e vektor $\vec{\alpha}$ je *lineárnou kombináciou* vektorov $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n$, ak existujú skaláry $c_1, c_2, \dots, c_n \in F$ také, «e

$$\vec{\alpha} = c_1\vec{\alpha}_1 + c_2\vec{\alpha}_2 + \dots + c_n\vec{\alpha}_n.$$

Skaláry $c_1, c_2, \dots, c_n$ nazývame *koeficienty lineárnej kombinácie.*

Tvrdenie 4.3.2. *Nech V je vektorový priestor nad požom F. Ak $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n \in V$, tak mno«ina*

$$M = \{c_1\vec{\alpha}_1 + c_2\vec{\alpha}_2 + \dots + c_n\vec{\alpha}_n; n \in \mathbb{N}, c_i \in F, \vec{\alpha}_i \in V \text{ pre } i = 1, 2 \dots, n\}$$

je podpriestor vektorového priestoru V.

Tento podpriestor nazývame lineárny obal *vektorov $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n$ alebo* podpriestor generovaný vektormi $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n$. *Označujeme ho*

$$M =: [\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n].$$

Ak platí $[\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n] = V$, hovoríme, «e vektory $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n$ generujú *vektorový priestor V.*

Lema 4.3.3. *Ak $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n \in S$, kde S je podpriestor vektorového priestoru V nad požom F, aj ich žubovožná lineárna kombinácia $c_1\vec{\alpha}_1 + c_2\vec{\alpha}_2 + \dots + c_n\vec{\alpha}_n$ patrí do podpriestoru S.*

Veta 4.3.4. *Ak $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n \in S$, kde S je podpriestor vektorového priestoru V nad požom F, tak $[\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n] \subseteq S$.*

Veta 4.3.5. *Nech $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n \in V$, $\vec{\beta} \in V$, kde V je vektorový priestor nad požom F. Potom $\vec{\beta}$ je lineárnou kombináciou vektorov $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n$ práve vtedy, keď*

$$[\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n] = [\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2, \dots, \vec{\alpha}_n, \vec{\beta}].$$

4.3.2 Lineárna nezávislos˛

Definícia 4.3.6. Nech V je vektorový priestor nad požom F. Vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sú *lineárne závislé,* ak existujú $c_1, \dots, c_n \in F$, ktoré nie sú vetky nulové a platí

$$c_1\vec{\alpha}_1 + \dots + c_n\vec{\alpha}_n = \vec{0}.$$

(Stručne: $\vec{0}$ je nenulovou lineárnou kombináciou vektorov $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$.)

V opačnom prípade hovoríme, «e vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ *lineárne nezávislé.*

Veta 4.3.7. *Nech V je vektorový priestor nad požom F. Nech n je prirodzené číslo, $n \geq 2$ a $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n \in V$. Vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sú lineárne závislé práve vtedy, keď niektorý z nich je lineárnou kombináciou ostatných.*

Veta 4.3.8. *Nech V je vektorový priestor nad požom F. Nech $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n \in V$ sú vektory také, «e $\vec{\alpha}_1 \neq \vec{0}$. Vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sú lineárne závislé práve vtedy, keď niektorý z nich je lineárnou kombináciou predchádzajúcich.*

Veta 4.3.9. *Nech V je vektorový priestor nad požom F. Vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n \in V$ sú lineárne závislé práve vtedy, keď niektorý z nich je lineárnou kombináciou predchádzajúcich.*

Veta 4.3.10 (Steinitzova veta o výmene)**.** *Nech V je vektorový priestor nad požom F. Ak $V = [\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n]$ (vektorový priestor V je generovaný vektormi $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$) a $\vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_s \in V$ sú lineárne nezávislé vektory, tak*

(i) *$s \leq n$,*

(ii) *z vektorov $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sa dá vybra˛ $n - s$ vektorov, ktoré spolu s vektormi $\vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_s$ generujú V.*

4.4 Báza a dimenzia

Definícia 4.4.1. Nech V je vektorový priestor. Hovoríme, «e V je *konečnorozmerný* ak existuje taká konečná mno«ina vektorov $\{\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n\}$, «e platí $[\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n] = V$.

Definícia 4.4.2. Nech V je vektorový priestor nad požom F. Mno«inu vektorov $\{\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n\}$ nazývame *bázou* priestoru V, ak

(i) vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sú lineárne nezávislé,

(ii) $V = [\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n]$.

(Stručne: Báza je taká mno«ina lineárne nezávislých vektorov, ktorá generuje celý priestor.)

Veta 4.4.3. *ubovožné dve bázy konečnorozmerného vektorového priestoru V majú rovnaký počet prvkov.*

Veta 4.4.4. *Nech V je konečnorozmerný vektorový priestor. Ak $\vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_s \in V$ sú lineárne nezávislé, tak sa dajú doplni˛ na bázu priestoru V.*

Dôsledok 4.4.5. *Ka«dý konečnorozmerný vektorový priestor $V \neq \{\vec{0}\}$ má bázu.*

Definícia 4.4.6. *Dimenziou* konečnorozmerného vektorového priestoru V nazývame počet prvkov žubovožnej jeho bázy. (Pre nulový priestor dodefinujeme $d(\{\vec{0}\}) = 0$.) Toto číslo označujeme $d(V)$.

Dôsledok 4.4.7. *Ak V je konečnorozmený vektorový priestor a $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sú lineárne nezávislé vo V, tak $n \leq d(V)$.*

Veta 4.4.8. *Nech V je konečnorozmerný vektorový priestor a $d(V) = n$. Nasledujúce podmienky sú ekvivalentné:*

(i) $\{\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n\}$ *je báza priestoru V,*

(ii) *vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ sú lineárne nezávislé,*

(iii) $V = [\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n]$.

Veta 4.4.9. *Nech V je vektorový priestor. Vektory $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ tvoria bázu priestoru V práve vtedy, keď ka«dý vektor $\vec{\beta}$ sa dá jednoznačne vyjadri˛ ako*

$$\vec{\beta} = c_1\vec{\alpha}_1 + \dots + c_n\vec{\alpha}_n.$$

Veta 4.4.10. *ubovožný podpriestor S konečnorozmerného priestoru V je konečnorozmerný. Navye, $d(S) \leq d(V)$.*

Tvrdenie 4.4.11. *Ak S je podpriestor konečnorozmerného vektorového priestoru V a $d(S) = d(V)$, tak $S = V$.*

4.5 Lineárne a direktné súčty podpriestorov

Veta 4.5.1. *Nech S, T sú vektorové podpriestory vektorového priestoru V nad požom F. Potom*

$$S + T = \{\vec{\alpha} + \vec{\beta}; \vec{\alpha} \in S, \vec{\beta} \in T\}$$

je podpriestorom vektorového priestoru V.

Definícia 4.5.2. Ak S, T sú podpriestory vektorového podpriestoru V, tak vektorový podpriestor $S + T$ sa nazýva *lineárny súčet* podpriestorov S a T.

Veta 4.5.3. *Nech S a T sú podpriestory vektorového priestoru V nad požom F. Nech $S = [\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n]$, $T = [\vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_m]$. Potom $S + T = [\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n, \vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_m]$.*

Veta 4.5.4. *Nech S, T sú podpriestory konečnorozmerného priestoru V. Potom*[1]

$$d(S) + d(T) = d(S + T) + d(S \cap T).$$

Definícia 4.5.5. Nech S, T sú podpriestory vektorového priestoru V nad požom F a nech $S \cap T = \{\vec{0}\}$. Potom podpriestor $S + T$ nazývame *direktný* (*priamy*) *súčet* podpriestorov S a T a označujeme ho $S \oplus T$.

Veta 4.5.6. *Nech S, T, P sú podpriestory konečnorozmerného vektorového priestoru V nad požom F. Tieto podmienky sú potom ekvivalentné:*

(i) $P = S \oplus T$

(ii) $P = S + T$ *a* $d(P) = d(S) + d(T)$

(iii) Ak $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ je báza podpriestoru S a $\vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_m$ je báza podpriestoru T, tak $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n, \vec{\beta}_1, \dots, \vec{\beta}_m$ je báza podpriestoru P.

(iv) $P = S + T$ a ka«dý vektor $\vec{\gamma} \in P$ sa dá jediným spôsobom vyjadri˛ v tvare $\vec{\alpha} + \vec{\beta}$, kde $\vec{\alpha} \in S$ a $\vec{\beta} \in T$. (T.j. ak $\vec{\gamma} = \vec{\alpha}_1 + \vec{\beta}_1 = \vec{\alpha}_2 + \vec{\beta}_2$, pričom $\vec{\alpha}_1, \vec{\alpha}_2 \in S$ a $\vec{\beta}_1, \vec{\beta}_2 \in T$, tak $\vec{\alpha}_1 = \vec{\alpha}_2$ a $\vec{\beta}_1 = \vec{\beta}_2$.)

[1] Tento vzorec pripomína vzorec pre počet prvkov zjednotenia dvoch mno«ín $|S \cup T| = |S| + |T| - |S \cap T|$.

Kapitola 5

Lineárne zobrazenia a matice

5.1 Matice

Definícia 5.1.1. *Maticou* typu $m \times n$ nad požom F nazývame žubovožnú tabužku pozostávajúcu z prvkov poža F, ktorá má m riadkov a n stĺpcov.

Definícia 5.1.2. Nech A, B sú matice typu $m \times n$ nad požom F a $c \in F$.

(a) *Súčet matíc* $A = ||a_{ij}||$ a $B = ||b_{ij}||$ je matica $A + B = ||a_{ij} + b_{ij}||$.

(b) Matica $c.A = ||ca_{ij}||$ sa nazýva *c-násobok* matice A.

(Teda sčitovanie matíc a násobenie matice skalárom definujeme po súradniciach.)

Veta 5.1.3. *Matice typu $m \times n$ nad požom F s takto definovaným sčitovaním a násobením skalármi tvoria vektorový priestor nad požom F.*

Definícia 5.1.4. Maticu typu $n \times n$ (teda takú, ktorá má rovnaký počet riadkov a stĺpcov) nazývame *tvorcová matica.*

Maticu

$$I = I_n = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & \ddots & \vdots \\ \vdots & \ddots & \ddots & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

typu $n \times n$, ktorá má na diagonále jednotky a mimo diagonály nuly, nazývame *jednotková matica.*

tvorcová matica, ktorá má mimo diagonály iba nuly (t.j. $a_{ij} = 0$ pre $i \neq j$) sa nazýva *diagonálna matica.* (Príkladom diagonálnej matice je jednotková matica.)

Definícia 5.1.5. *Transponovaná matica* k matici A typu $m \times n$ je matica A^T typu $n \times m$ určená ako

$$A^T = ||a_{ji}||.$$

tvorcová matica A sa nazýva *symetrická,* ak $A = A^T$ a *antisymetrická,* ak $A = -A^T$.

5.2 Riadková ekvivalencia a hodnos˛ matice

Definícia 5.2.1. *Podpriestorom prislúchajúcim matici* A typu $m \times n$ nad požom F nazývame podpriestor priestoru F^n generovaný riadkami matice A. Označujeme ho V_A.

Definícia 5.2.2. *Elementárne riadkové operácie* na matici A nad požom F sú:

1. výmena 2 riadkov matice,
2. vynásobenie niektorého riadku matice nenulovým prvkom c poža F,
3. pripočítanie násobku niektorého riadku k inému riadku.

Hovoríme, «e matice A a B sú *riadkovo ekvivalentné* ak maticu B mo«no z A dosta˛ pomocou konečnej postupnosti elementárnych riadkových operácií. Ak matice A a B sú riadkovo ekvivalentné, zapisujeme to ako $A \sim B$.

Veta 5.2.3. *Elementárne riadkové operácie nemenia podpriestor prislúchajúci danej matici. (Teda riadkovo ekvivalentným maticiam zodpovedá rovnaký podpriestor.)*

Definícia 5.2.4. Matica A je *redukovaná trojuholníková matica,* ak:

(i) Vedúci (=prvý nenulový) prvok ka«dého riadku matice je 1.

(ii) Ka«dý stĺpec obsahujúci vedúci prvok niektorého riadku má prvky v ostatných riadkoch nulové.

(iii) Nulové riadky le«ia pod nenulovými riadkami.

(iv) Vedúci prvok žubovožného nenulového riadku je napravo od vedúcich prvkov vetkých nenulových riadkov nad ním a nažavo od vedúcich prvkov riadkov pod ním (t.j. vedúce riadky sú usporiadané zžava doprava).

Veta 5.2.5. *Ka«dá matica nad požom F je riadkovo ekvivalentná s nejakou redukovanou trojuholníkovou maticou.*

Veta 5.2.6. *Nenulové riadky redukovanej trojuholníkovej matice sú lineárne nezávislé.*

Definícia 5.2.7. *Hodnos˛ matice* A je dimenzia podpriestoru V_A prislúchajúceho tejto matici. Označujeme ju $h(A)$.

Lema 5.2.8. *Nech A je redukovaná trojuholníková matica typu $m \times n$ nad požom F. Označme jej nenulové riadky $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_k$ a ako $i_1, \dots, i_k$ označme čísla stĺpcov, v ktorých sú vedúce jednotky. Potom $\vec{\alpha} = (c_1, \dots, c_n) \in V_A$ práve vtedy, keď $\vec{\alpha} = c_{i_1}\vec{\alpha}_1 + c_{i_2}\vec{\alpha}_2 + \dots + c_{i_k}\vec{\alpha}_k$.*

Veta 5.2.9. *Ak A a B sú redukované trojuholníkové matice rovnakého typu $m \times n$ nad požom F a $V_A = V_B$, tak $A = B$.*

Dôsledok 5.2.10. *Nech A a B sú matice typu $m \times n$ nad požom F. Nasledovné podmienky sú ekvivalentné:*

(i) *A a B sú riadkovo ekvivalentné,*

(ii) *$V_A = V_B$,*

(iii) *A a B sú riadkovo ekvivalentné s tou istou redukovanou trojuholníkovou maticou.*

5.3 Lineárne zobrazenia

Definícia 5.3.1. Ak V a W sú vektorové priestory nad požom F a $f\colon V \to W$ je zobrazenie z V do W, tak hovoríme, «e f je *lineárne zobrazenie,* ak pre žubovožné $\vec{\alpha}, \vec{\beta} \in V$ a žubovožné $c \in F$ platí

(i) $f(\vec{\alpha} + \vec{\beta}) = f(\vec{\alpha}) + f(\vec{\beta})$,

(ii) $f(c\vec{\alpha}) = cf(\vec{\alpha})$.

Veta 5.3.2. *Nech V, W sú vektorové priestory nad požom F a $f\colon V \to W$ je zobrazenie. Nasledujúce podmienky sú ekvivalentné:*

(a) *zobrazenie f je lineárne,*

(b) $f(c\vec{\alpha} + d\vec{\beta}) = cf(\vec{\alpha}) + df(\vec{\beta})$ *pre žubovožné $c, d \in F$ a žubovožné $\vec{\alpha}, \vec{\beta} \in V$,*

(c) $f(c_1\vec{\alpha}_1 + \dots + c_n\vec{\alpha}_n) = c_1 f(\vec{\alpha}_1) + \ldots + c_n f(\vec{\alpha}_n)$ *pre žubovožné $c_1, \ldots, c_n \in F$, $\vec{\alpha}_1, \ldots, \vec{\alpha}_n \in V$.*

Tvrdenie 5.3.3. *Ak f je lineárne zobrazenie, tak $f(\vec{0}) = \vec{0}$.*

Veta 5.3.4. *Nech V, W sú vektorové priestory. Nech $\vec{\alpha}_1, \ldots, \vec{\alpha}_n$ je báza priestoru V a nech $\vec{\beta}_1, \ldots, \vec{\beta}_n \in W$. Potom existuje práve jedno lineárne zobrazenie $f\colon V \to W$ také, «e*

$$f(\vec{\alpha}_i) = \vec{\beta}_i$$

pre $i = 1, 2, \ldots, n$.

Definícia 5.3.5. Nech F je pole. *Matica lineárneho zobrazenia* $f\colon F^m \to F^n$ je matica typu $m \times n$ ktorej k-ty riadok je vektor $f(\vec{\varepsilon}_k)$.

Veta 5.3.6. *Nech U, V, W sú vektorové priestory nad tým istým požom F. Ak $f\colon U \to V$ a $g\colon V \to W$ sú lineárne zobrazenia, tak aj $g \circ f$ je lineárne zobrazenie.*

5.4 Súčin matíc

Definícia 5.4.1. Ak A je matica typu $m \times n$ a B je matica typu $n \times k$ nad požom F, tak maticu $C = ||c_{ij}||$ typu $m \times k$, kde

$$c_{ij} = \sum_{t=1}^{n} a_{it} b_{tj}$$

pre $i = 1, 2, \ldots, m$ a $j = 1, 2, \ldots, k$, nazývame *súčin matíc* A a B. Označujeme ju $A.B$.

Veta 5.4.2. *Nech F je pole, $f\colon F^m \to F^n$ a $g\colon F^n \to F^k$ sú lineárne zobrazenia. Potom platí*

$$A_{g \circ f} = A_f . A_g$$

Dôsledok 5.4.3. *Násobenie matíc je asociatívne, teda*

$$A.(B.C) = (A.B).C$$

pre žubovožné matice také, «e ich mo«no násobi¸ v uvedenom poradí.

Veta 5.4.4. *Nech matice A, B, C nad požom F sú majú také rozmery, «e uvedené súčty a súčiny majú zmysel.*

$$I_m A = A = AI_n$$
$$A(B + C) = AB + AC$$
$$(B + C)D = BD + CD$$

5.5 Inverzná matica

Veta 5.5.1. *Ak $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie a existuje inverzné zobrazenie $f^{-1}\colon W \to V$, tak f^{-1} je lineárne zobrazenie.*

Lema 5.5.2. *Nech $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie a $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ je báza priestoru V.*

(i) *Zobrazenie f je injekcia práve vtedy, keď vektory $f(\vec{\alpha}_1), \dots, f(\vec{\alpha}_n)$ sú lineárne nezávislé.*

(ii) *Zobrazenie f je surjekcia práve vtedy, keď $[f(\vec{\alpha}_1), \dots, f(\vec{\alpha}_n)] = W$ (teda ak vektory $f(\vec{\alpha}_1), \dots, f(\vec{\alpha}_n)$ generujú celý priestor W).*

Veta 5.5.3. *Nech $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie a $\vec{\alpha}_1, \dots, \vec{\alpha}_n$ je báza priestoru V. Zobrazenie f je bijekcia práve vtedy, keď vektory $f(\vec{\alpha}_1), \dots, f(\vec{\alpha}_n)$ tvoria bázu vektorového priestoru W.*

Dôsledok 5.5.4. *Nech $f\colon F^n \to F^n$ je lineárne zobrazenie. Nasledujúce podmienky sú ekvivalentné:*

(i) *f je bijekcia,*

(ii) *f je prosté,*

(iii) *f je surjektívne.*

Dôsledok 5.5.5. *Nech $f\colon F^n \to F^n$ je lineárne zobrazenie. Nasledujúce podmienky sú ekvivalentné:*

(a) *zobrazenie f je bijekcia,*

(b) *existuje inverzné zobrazenie f^{-1},*

(c) $h(A_f) = n$.

Definícia 5.5.6. Nech A je matica typu $n \times n$. Hovoríme, «e matica B je *inverzná* k matici A, ak platí
$$AB = BA = I_n.$$
Označujeme ju $B =: A^{-1}$.

Definícia 5.5.7. tvorcová matica typu $n \times n$ sa nazýva *regulárna,* ak $h(A) = n$.

Veta 5.5.8. *Nech A je matica typu $n \times n$. K matici A existuje inverzná matica práve vtedy, keď A je regulárna.*

Definícia 5.5.9. Bijektívne lineárne zobrazenie $f\colon V \to W$ nazývame *izomorfimus vektorových priestorov V* a W (alebo tie« *lineárny izomorfizmus*).

Ak existuje bijektívne zobrazenie $f\colon V \to W$, hovoríme, «e vektorové priestory V a W sú izomorfné. Fakt, «e V a W sú izomorfné označujeme $V \cong W$.

Dôsledok 5.5.10. *Ak V, W sú konečnorozmerné vektorové priestory a $V \cong W$, tak $d(V) = d(W)$.*

Veta 5.5.11. *Nech V je vektorový priestor nad požom F a $d(V) = n$. Potom V je izomorfný s priestorom F^n.*

5.6 Elementárne riadkové operácie a súčin matíc

Definícia 5.6.1. Pre žubovožnú elementárnu riadkovú operáciu na matici typu $m \times n$ nazveme *maticou elementárnej riadkovej operácie* maticu typu $m \times m$, ktorá vznikne vykonaním tejto operácie na jednotkovej matici I_m.

Tvrdenie 5.6.2. *Ak matica B vznikne z matice A vykonaním nejakej elementárnej riadkovej operácie a E je matica tejto riadkovej operácie, tak $B = E.A$.*

Tvrdenie 5.6.3. *Ak matica B vznikne z matice A vykonaním nejakej elementárnej stĺpcovej operácie a E je matica tejto stĺpcovej operácie, tak $B = A.E$.*

5.7 Sústavy lineárnych rovníc

Definícia 5.7.1. *Sústavou lineárnych rovníc* rozumieme systém rovníc tvaru

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \ldots + a_{1n}x_n &= c_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \ldots + a_{2n}x_n &= c_2 \\ &\cdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \ldots + a_{mn}x_n &= c_m \end{aligned} \tag{5.1}$$

kde $a_{ij}, c_i \in F$ pre vetky prípustné hodnoty indexov i a j.

Rieenie sústavy lineárnych rovníc je n-tica $(x_1, \ldots, x_n)$ ktorá spĺňa vetky uvedené rovnice. Ak existuje aspoň jedno rieenie sústavy lineárnych rovníc, hovoríme, «e táto sústava je *rieitežná.* Skaláry $c_1, \ldots, c_n$ nazývame *pravé strany,* a_{ij} sú *koeficienty* a x_i sú neznáme.

Maticu

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \ldots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \ldots & a_{2n} \\ \ldots & \ldots & \ldots & \ldots \\ a_{m1} & a_{m2} & \ldots & a_{mn} \end{pmatrix}$$

nazývame *matica sústavy* (5.1).

Maticu

$$A' = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \ldots & a_{1n} & c_1 \\ a_{21} & a_{22} & \ldots & a_{2n} & c_2 \\ \ldots & \ldots & \ldots & \ldots & \ldots \\ a_{m1} & a_{m2} & \ldots & a_{mn} & c_m \end{pmatrix}$$

nazývame *rozírená matica sústavy* (5.1).

Veta 5.7.2. *Ak rozírené matice dvoch sústav lineárnych rovníc sú riadkovo ekvivalentné, tak tieto dve sústavy majú rovnakú mno«inu rieení.*

5.7.1 Homogénne sústavy lineárnych rovníc

Veta 5.7.3. *Mno«ina vetkých rieení homogénnej sústavy lineárnych rovníc tvorí podpriestor priestoru F^n.*

$$\begin{aligned} x_1 + c_{1,r+1}x_{r+1} + c_{1,r+2}x_{r+2} + \ldots + c_{1,n}x_n &= 0 \\ x_2 + c_{2,r+1}x_{r+1} + c_{2,r+2}x_{r+2} + \ldots + c_{2,n}x_n &= 0 \\ \ldots & \\ x_r + c_{r,r+1}x_{r+1} + c_{r,r+2}x_{r+2} + \ldots + c_{r,n}x_n &= 0 \end{aligned} \tag{5.2}$$

Veta 5.7.4. *Vektory $\vec{\gamma}_{r+1}, \vec{\gamma}_{r+2}, \ldots, \vec{\gamma}_n$ tvoria bázu priestoru rieení homogénnej sústavy* (5.2)*.*

Dôsledok 5.7.5. *Nech A je matica typu $m \times n$ a S je priestor rieení homogénnej sústavy lineárnych rovníc s maticou A. Potom*

$$d(S) = n - h(A).$$

Dôsledok 5.7.6. *Homogénna sústava lineárnych rovníc s n neznámymi, ktorej matica má hodnos˛ n, má len triviálne rieenie.*

Veta 5.7.7. *Ka«dý podpriestor priestoru F^n je mno«inou rieení nejakého homogénneho systému lineárnych rovníc.*

5.7.2 Gaussova eliminačná metóda

5.7.3 Frobeniova veta

Veta 5.7.8. *Pre ka«dú maticu A nad požom F platí $h(A) = h(A^T)$.*

Veta 5.7.9 (Frobeniova)**.** *Nehomogénna sústava lineárnych rovníc* (5.1) *je rieitežná práve vtedy, keď matica sústavy a rozírená matica sústavy majú rovnakú hodnos˛, t.j.*

$$h(A) = h(A').$$

Veta 5.7.10. *Nech $\vec{\alpha}$ je rieenie sústavy lineárnych rovníc*

$$A.\vec{\alpha}^T = \vec{\gamma}^T \tag{N}$$

a S je podpriestor pozostávajúci zo vetkých rieení homogénneho systému

$$A.\vec{\alpha}^T = \vec{0}^T. \tag{H}$$

Potom $T = \{\vec{\alpha} + \vec{\beta}; \vec{\beta} \in S\}$ je mno«ina vetkých rieení (N).

5.8 Jadro a obraz lineárneho zobrazenia

Definícia 5.8.1. Nech V a W sú vektorové priestory nad požom F a $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie. Potom *jadrom lineárneho zobrazenia f* nazývame mno«inu

$$\operatorname{Ker} f = \{\vec{\alpha} \in V; f(\vec{\alpha}) = \vec{0}\}$$

a *obrazom lineárneho zobrazenia f* nazývame mno«inu

$$\operatorname{Im} f = \{f(\vec{\alpha}); \vec{\alpha} \in V\}.$$

Tvrdenie 5.8.2. *Nech V a W sú vektorové priestory nad požom F a $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie. Potom* $\operatorname{Ker} f$ *je vektorový podpriestor priestoru V a* $\operatorname{Im} f$ *je vektorový podpriestor priestoru W.*

Tvrdenie 5.8.3. *Nech V s W sú vektorové priestory nad požom F a $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie.*

Zobrazenie f je injektívne práve vtedy, keď $\operatorname{Ker} f = \{\vec{0}\}$.

Tvrdenie 5.8.4. *Nech V a W sú vektorové priestory nad požom F a $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie.*

Zobrazenie f je surjektívne práve vtedy, keď $\operatorname{Im} f = W$.

Dôsledok 5.8.5. *Lineárne zobrazenie $f\colon V \to W$ je izomorfizmus práve vtedy, keď* $\operatorname{Im} f = W$ *a* $\operatorname{Ker} f = \{\vec{0}\}$.

Veta 5.8.6. *Nech V a W sú konečnorozmerné vektorové priestory a $f\colon V \to W$ je lineárne zobrazenie. Potom*

$$d(V) = d(\operatorname{Ker} f) + d(\operatorname{Im} f).$$

5.9 Hodnosť transponovanej matice

Kapitola 6

Determinanty

6.1 Motivácia

6.2 Definícia determinantu

Definícia 6.2.1. V tejto kapitole budeme označova˛ ako S_n mno«inu vetkých permutácií mno«iny $\{1, 2, \ldots, n\}$.

Dvojica $(\varphi(k), \varphi(s))$ sa volá *inverzia* permutácie φ, ak $k < s$ ale $\varphi(k) > \varphi(s)$. Počet inverzií permutácie φ budeme označova˛ $i(\varphi)$.

Definícia 6.2.2. Nech A je matica typu $n \times n$ nad požom F, $A = ||a_{ij}||$. *Determinant matice* A je

$$|A| = \sum_{\varphi \in S_n} (-1)^{i(\varphi)} a_{1\varphi(1)} a_{2\varphi(2)} \ldots a_{n\varphi(n)}. \tag{6.1}$$

Veta 6.2.3. *Nech A je matica typu $n \times n$. Potom*

$$|A| = |A^T|.$$

6.3 Výpočet determinantov

6.3.1 Laplaceov rozvoj

Veta 6.3.1. *Pre algebraický doplnok prvku a_{rs} tvorcovej matice A platí*

$$A_{rs} = (-1)^{r+s} |M_{rs}|$$

Dôsledok 6.3.2 (Laplaceov rozvoj determinantu)**.** *Nech A je matica typu $n \times n$. Potom*

$$|A| = (-1)^{i+1} a_{i1} |M_{i1}| + (-1)^{i+2} a_{i2} |M_{i2}| + \ldots + (-1)^{i+n} a_{in} |M_{in}| \tag{6.2}$$

$$|A| = (-1)^{j+1} a_{1j} |M_{1j}| + (-1)^{j+2} a_{2j} |M_{2j}| + \ldots + (-1)^{j+n} a_{nj} |M_{nj}| \tag{6.3}$$

6.3.2 Výpočet pomocou riadkových a stĺpcových operácií

Veta 6.3.3. *Ak maticu B získame z A vynásobením k-teho riadku skalárom $c \in F$, tak*

$$|B| = c|A|.$$

Dôsledok 6.3.4. *Ak matica A má nulový riadok, tak $|A| = 0$.*

Veta 6.3.5. *Ak má matica A dva rovnaké riadky, tak $|A| = 0$.*

Veta 6.3.6. *Nech matice A a B sú matice typu $n \times n$, ktoré sa líia len v k-tom riadku. Potom $|A| + |B| = |C|$, kde $c_{ij} = a_{ij} = b_{ij}$ pre $i \neq k$ a $c_{kj} = a_{kj} + b_{kj}$.*

Veta 6.3.7. *Ak matica B vznikne z A pripočítaním c-násobku niektorého riadku k inému (pričom $c \in F$), tak $|B| = |A|$.*

Veta 6.3.8. *Ak matica B vznikne z A vzájomnou výmenou dvoch riadkov, tak $|B| = -|A|$. (Výmena 2 riadkov matice mení znamienko determinantu.)*

Veta 6.3.9. *Ak A je horná trojuholníková matica (pod hlavnou diagonálou má nuly), tak determinant matice A sa rovná súčinu prvkov na diagonále.*

$$|A| = a_{11}a_{22}\dots a_{nn}$$

Dôsledok 6.3.10. *Determinant diagonálnej matice sa rovná súčinu diagonálnych prvkov.*

$$\begin{vmatrix} d_1 & & \\ & \ddots & \\ & & d_n \end{vmatrix} = d_1 d_2 \dots d_n$$

Veta 6.3.11. *Nech A je tvorcová matica typu $n \times n$. Matica A je regulárna práve vtedy, keď $|A| \neq 0$.*

6.4 Determinant súčinu matíc

Veta 6.4.1. *Nech A, B sú dve matice typu $n \times n$ nad požom F. Potom platí*

$$|A.B| = |A|.|B|.$$

6.5 Vyu«itie determinantov

6.5.1 Výpočet inverznej matice

Veta 6.5.1. *Ak A je regulárna matica typu $n \times n$, tak*

$$A^{-1} = \frac{1}{|A|} \begin{pmatrix} A_{11} & A_{21} & \dots & A_{n1} \\ A_{12} & A_{22} & \dots & A_{n2} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ A_{1n} & A_{2n} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix}$$

kde A_{ij} označuje algebraický doplnok prvku a_{ij}.

6.5.2 Cramerovo pravidlo

Dodatok A

Delenie so zvykom

Dodatok B

Komplexné čísla

B.1 Definícia komplexných čísel, algebraický tvar komplexného čísla

Definícia B.1.1. *Komplexným číslom* budeme nazýva˛ žubovožné číslo tvaru

$$a + bi,$$

kde $a, b \in \mathbb{R}$. Mno«inu vetkých komplexných čísel označujeme

$$\mathbb{C} = \{a + bi; a, b \in \mathbb{R}\}.$$

Zápis komplexného čísla v tvare $a + bi$ nazývame *algebraický zápis* komplexného čísla. Pritom a sa nazýva *reálna čas˛* komplexného čísla a bi sa nazýva *imaginárna čas˛* komplexného čísla. Pre komplexné číslo $z = a+bi$ označujeme jeho reálnu čas˛ $\operatorname{Re} z = a$ a imaginárnu čas˛ $\operatorname{Im} z = bi$. (Niekedy sa tie« pou«íva označenie $\Re z$ a $\Im z$.) Číslo, ktoré má nulovú reálnu čas˛, sa nazýva *rýdzoimaginárne.*

Komplexné číslo je jednoznačne určené svojou reálnou a imaginárnou čas˛ou, teda dve komplexné čísla $z_1 = a_1 + b_1 i$ a $z_2 = a_2 + b_2 i$ sa rovnajú práve vtedy, keď

$$a_1 = a_2 \quad \text{a} \quad b_1 = b_2.$$

$$(a + bi) + (c + di) = (a + c) + (b + d)i \tag{B.1}$$

$$(a + bi)(c + di) = (ac - bd) + (bc + ad)i \tag{B.2}$$

Veta B.1.2. *Komplexné čísla s operáciami + a · definovanými vz˛ahmi* (B.1) *a* (B.2) *tvoria pole.*

Definícia B.1.3. *Komplexne zdru«eným číslom* k číslu $z = a+bi$ nazývame číslo $\overline{z} = a-bi$.

B.2 Geometrická interpretácia komplexných čísel, goniometrický tvar, Moivrova veta

Definícia B.2.1. Zápis komplexného čísla v tvare

$$z = r(\cos\varphi + i \sin\varphi)$$

nazývame *goniometrický zápis* komplexného čísla. Číslo $r = \sqrt{a^2 + b^2}$ nazývame *absolútna hodnota* alebo tie« *modul* komplexného čísla z a označujeme ho $|z|$. Číslo φ také, «e $a = r\cos\varphi$ a $b = r\sin\varphi$ nazývame *argument* komplexného čísla z.

Veta B.2.2 (Moivrova veta)**.** *Nech $z_1 = r_1(\cos\alpha + i\sin\alpha)$ a $z_2 = r_2(\cos\beta + i\sin\beta)$. Potom pre ich súčin platí*

$$z_1 z_2 = r_1 r_2 (\cos(\alpha + \beta) + i\sin(\alpha + \beta)). \tag{B.3}$$

peciálne z toho vyplýva, «e pre absolútne hodnoty platí

$$|z_1 z_2| = |z_1|.|z_2|. \tag{B.4}$$

Dôsledok B.2.3. *Ak $n \in \mathbb{N}$ a $z = r(\cos\alpha + i\sin\alpha)$, tak*

$$z^n = r^n\left(\cos(n\alpha) + i\sin(n\alpha)\right)$$

B.3 Rieenie rovníc v komplexných číslach

Veta B.3.1 (Základná veta algebry)**.** *Ka«dý polynóm s komplexnými koeficientami má koreň v $\mathbb{C}$. T.j. ak*

$$f(x) = c_n x^n + \ldots + c_1 x + c_0,$$

tak existuje $z \in \mathbb{C}$ také, «e $f(z) = 0$.

B.3.1 Kvadratické rovnice s reálnymi koeficientmi

B.3.2 Binomické rovnice

B.4 Zopár ďalích vecí súvisiacich s komplexnými číslami